

Dijous 3 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 4,21-25): En aquell temps, Jesús deia la gent: «És que algú porta una llàntia per posar-la sota una mesura o sota el llit? No és per col·locar-la en el portallànties? No hi ha res d'amagat que no s'hagi de descobrir, ni res de secret que no s'hagi de conèixer. Si algú té orelles per a escoltar, que escolti».

I els deia també: «Mireu de quina manera escolteu. Tal com mesureu sereu mesurats, i encara hi afegiran. Perquè al qui té, li donaran encara més; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda».

«És que algú porta una llàntia per posar-la sota una mesura o sota el llit?»

Mn. Àngel CALDAS i Bosch
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, Jesús ens explica el secret del Regne. Fins i tot utilitza una certa ironia per mostrar-nos que “l'energia” interna que té la Paraula de Déu —la pròpia d'Ell—, la força expansiva que ha d'estendre's arreu del món, és com una llum, i que aquesta llum no pot posar-se «sota una mesura o sota el llit» (Mc 4,21).

Us imagineu l'estupidesa humana col·locant l'espelma encesa sota el llit? Cristians amb el llum apagat o bé amb el llum encés amb la prohibició d'il·luminar! Això succeeix quan no posem al servei de la fe la plenitud dels nostres coneixements i del nostre amor. Què n'és d'antinatural el replegament egoista sobre nosaltres mateixos, tot reduint la nostra vida al marc dels nostres interessos personals! Viure sota el llit! Ridículament i tràgicament immòbils: “absents” de l'esperit.

L'Evangeli —al contrari— és una rauxa santa d'Amor apassionat que vol comunicar-se, que necessita “dir-se”, que porta en si una exigència de creixement personal, de maduresa interior, i de servei als altres. «Si dius: Prou!, estàs mort», diu sant Agustí. I sant Josepmaria: «Senyor: que tingui jo pes i mesura en tot..., menys en l'Amor».

«Si algú té orelles per escoltar, que escolti. I els deia: mireu de quina manera escolteu» (Mc 4,23-24). Però, què vol dir “escoltar”?; què hem d'escoltar? És la gran pregunta que ens hem de fer. És l'acte de sinceritat envers Déu que ens exigeix saber realment què volem fer. I per a saber-ho cal escoltar: cal estar atent a les insinuacions de Déu. Cal introduir-se en el diàleg amb Ell. I la conversa posa fi a les “matemàtiques de la mesura”: «En la mesura en què mesureu se us mesurarà, i encara se us hi afegirà. Perquè a aquell qui té li serà donat, i al qui no té, fins allò que té li serà pres» (Mc 4,24-25). Els interessos acumulats de Déu nostre Senyor són imprevisibles i extraordinaris. És una manera d'excitar la nostra generositat.

En Santa Maria hi trobem el millor model de correspondència a la crida de Déu.